

320. *Защо пламъкът са подига на горъ?* — Защото той натопля околний си въздухъ, който са подига во видъ на цилиндръ (кюнкъ) и занася съ себе пламъка.

321. *Защо пламъкът е изостренъ на върха?* — Защото цилиндрътъ отъ газове и пари като са подига, по малко по малко наголѣмва; въ тѣзи сѣща съразмѣрностъ умалява и пламъка та става отъ цилиндрически, конически; освѣнь туй, въздухътъ надъ пламъка е твърдъ нагрѣтъ и разрѣденъ, тѣй що образува единъ родъ празно мѣсто, дѣто са стрѣмѣхтъ пламнѣлитъ газове.

322. *Защо ако държишь надъ пламъкъ звъиз, то той са покрива съ потъ?* — Защото водородътъ на мастното вещество, като гори или като са съединява съ въздуха, образува водни пари, които като са сгъсватъ по студенитъ стѣни на звѣна, който са намѣрва надъ пламъка покриватъ ги съ водни капчици.

323. *Защо ржката надъ пламъка осяща повече топло отъ колкото отъ-страни или отъ-долу?* — Стопленний въздухъ, като са издига на горъ, направо досѣга ржката, ако тя е надъ пламъка; ако ли тя бжде отъ-долу или отъ страна на пламъка, то ще получи не непосредственна топлина, а чрезъ лжчеотпущаньето. Пламъкътъ на свѣщъта испраща на вси страни топли лжчи или зари; когато ржката е надъ пламъка, тя получава не само тѣзи топлина, но тоже и отъ въсходящето течение на нагрѣтия въздухъ.

324. *Защо пламъкът на ламбитъ или на свѣщитъ блѣщука когато маслото и масъта наченва да догаря?* — Защото фитилътъ вече престава да получава постоянното приидване на горливитъ газове и пари; въ такъвъ случай свѣтлината ѝ безпрестанно са пресича: пламъкътъ блѣщукне когато газоветъ пойдатъ до фитиля и тозъ часъ изгасва, като нѣма газове.

325. *Защо свѣщъта угасва, когато духнемъ на нея, а не са разгаря по-силно, какъто запаленитъ вжглища?* — Защото тогазъ ний довеждами на нея такъвъ силно течение отъ въздухъ, което много пони-